

ЧУТЛИВІСТЬ ЛІ-ЙОРКА ДЛЯ ДІЇ НАПІВГРУПИ

We introduce and study the concept of Li–Yorke sensitivity for semigroup actions (dynamical systems of the form (X, G) , where X is a metric space and G is a semigroup of continuous self-mappings of this space). A system (X, G) is called *Li–Yorke sensitive* if there exists a positive ε such that, for any point $x \in X$ and any open neighborhood U of it, there is a point $y \in U$ for which the following conditions are satisfied: 1) $d(g(x), g(y)) > \varepsilon$ for infinitely many $g \in G$; 2) for any $\delta > 0$, there exists $h \in G$ for which $d(h(x), h(y)) < \delta$. In particular, we prove that a nontrivial topologically weakly mixing system (X, G) with a compact X and an abelian semigroup G is Li–Yorke sensitive.

Рассматривается понятие чувствительности Ли–Йорка для действий полугрупп (динамических систем вида (X, G) , где X — метрическое пространство, а G — некоторая полугруппа непрерывных отображений этого пространства в себя). Система (X, G) называется *чувствительной в смысле Ли–Йорка*, если существует такое положительное ε , что для каждой точки $x \in X$ и любой ее открытой окрестности U есть точка $y \in U$, для которой выполнено следующее: 1) $d(g(x), g(y)) > \varepsilon$ для бесконечно многих $g \in G$; 2) для любого $\delta > 0$ существует $h \in G$, удовлетворяющее условию $d(h(x), h(y)) < \delta$. В частности, доказано, что нетривиальная топологически слабо перемешивающая система (X, G) с компактным X и абелевой G чувствительна по Ли–Йорку.

1. Вступ. Зазвичай під динамічною системою мається на увазі пара (X, f) , де X — простір із певною метрикою $d(x, y)$, а f — відображення простору X у себе, неперервне відносно d . Даний термін використовується у тих випадках, коли вивчається динаміка перетворень простору X при багаторазовому застосуванні функції f . Іншими словами, аналізується поведінка послідовностей вигляду $(x, f(x), f^2(x), f^3(x), \dots)$, де x — довільна точка простору X . Тут і далі $f^n(x)$ означає $\underbrace{f(f(\dots f(x)\dots))}_{n \text{ разів}}$.

Зазначимо, що функції, які утворюються при повторному застосуванні f , є елементами напівгрупи $F = \{f^n \mid n \in \mathbb{Z}, n \geq 0\}$ з операцією композиції: $f^m \circ f^n = f^{m+n}$. Така точка зору підказує наступне узагальнення. Розглянемо довільну напівгрупу G . Кожному $g \in G$ співставимо деяку неперервну функцію $f_g: X \rightarrow X$. При цьому для будь-яких $g, h \in G$ повинна виконуватися рівність $f_{g \circ h} = f_g \circ f_h$. А якщо G містить одиничний елемент e , то також має виконуватись умова $f_e(x) = x$. В описаній ситуації можна сказати, що напівгрупа G діє на X .

Далі замість $f_g(x)$ писатимемо $g(x)$. Також для довільних $g_1, g_2 \in G$ замість $g_1 \circ g_2$ можемо писати $g_1 g_2$. Відмітимо, що для різних елементів $g, h \in G$ їхні дії (тобто відповідні функції f_g та f_h) можуть збігатися.

Описане поняття динамічної системи на випадок дії напівгрупи (групи) є одним із центральних в теорії динамічних систем. Багато тверджень, правильних у випадку звичайної системи, легко перенести на випадок дії довільної напівгрупи або напівгрупи з досить широкого класу.

Наприклад, Е. Конторович і М. Мегрелішвілі у згаданий спосіб узагальнили теорему про те, що з транзитивності системи та щільності множини її періодичних точок випливає чутливість цієї системи [6]. Доведення для випадку звичайної системи вперше було наведене в роботі [2]. Ця теорема привернула до себе велику увагу завдяки тому, що спочатку всі три згадані властивості вважалися незалежними і вимагалися в означенні хаотичної системи [4].

Досить багатостороннє дослідження з питань, присвячених чутливості дії групи, виконав Ф. Поло [7].

У даній статті ми поширимо на випадок дії напівгрупи деякі твердження з [1], що стосуються чутливості систем у сенсі Лі – Йорка, а також чутливості взагалі. В наведених узагальненнях доведеться накласти певні обмеження на діючу напівгрупу G . Наприклад, ми покажемо чутливість слабо змішуючої системи (X, G) за Лі – Йорком у випадку, коли G є комутативною.

У пункті 2 введено певні означення, які є узагальненням відповідних означень на випадок дії напівгрупи. У пункті 3 розглянуто деякі загальні властивості транзитивних та чутливих систем. Нарешті, у пункті 4 отримано основний результат статті – доведено, що слабо змішуюча система з абелевою напівгрупою відображень чутлива за Лі – Йорком. Це є узагальненням результату з [1] щодо чутливості Лі – Йорка слабо змішуючих систем.

2. Основні означення. У цьому пункті ми наведемо деякі означення, що узагальнюють відповідні означення для систем вигляду (X, f) . З нижченаведених означень можна отримати класичні, якщо в якості діючої напівгрупи G взяти $F = \{f^n \mid n \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}$.

Для заданого ε пару (x, y) будемо називати ε -асимптотичною, якщо існує лише скінченна кількість елементів $g \in G$, для яких $d(g(x), g(y)) > \varepsilon$. Пара (x, y) називається *асимптотичною*, якщо вона ε -асимптотична для будь-якого $\varepsilon > 0$.

Можна дати й інше означення асимптотичної пари, яке також збігається з класичним у випадку $G = F$. Пара (x, y) називається *секвенціально асимптотичною*, якщо для будь-якої послідовності $\{g_i\}_{i=1}^{\infty}$, де всі g_i є елементами напівгрупи G , відмінними від одиничного, $\lim_{n \rightarrow \infty} d(g_n \dots g_1(x), g_n \dots g_1(y)) = 0$.

У загальному випадку асимптотична пара не обов'язково є секвенціально асимптотичною. Але за наступних умов таке твердження є правильним.

Твердження 2.1. *Якщо для всіх $g \in G$, всіх $k \in \mathbb{N}$ та всіх неодиначних $h_1, \dots, h_k \in G$ виконується $h_k \dots h_1 g \neq g$, то будь-яка асимптотична пара є секвенціально асимптотичною.*

Доведення цього твердження отримується безпосередньо з означень. З нього випливає, що асимптотичні пари є секвенціально асимптотичними у випадку, коли напівгрупа G є вільною або вільною комутативною, зокрема при $G = F$. А у випадку скінченнопородженої комутативної напівгрупи G можна довести й обернене твердження: кожна секвенціально асимптотична пара також є асимптотичною.

Далі ми будемо використовувати перше означення асимптотичної пари, тому що воно зручніше для наших цілей.

Пара (x, y) називається *проксимальною*, якщо для будь-якого $\delta > 0$ існує елемент $g \in G$, для якого $d(g(x), g(y)) < \delta$. Через $\text{Prox}(x)$ ми позначатимемо множину точок $y \in X$, для яких пара (x, y) є проксимальною.

Пара (x, y) називається *парою Лі – Йорка*, якщо вона проксимальна, але не асимптотична. Для заданого ε пару (x, y) будемо називати ε -парою Лі – Йорка, якщо вона проксимальна, але не ε -асимптотична.

Система (X, G) є *транзитивною*, якщо для будь-яких відкритих непорожніх множин $U, V \subset X$ існує $g \in G$, для якого $g(U) \cap V \neq \emptyset$.

Система (X, G) є *(топологічно) слабо змішуючою*, якщо для будь-яких відкритих непорожніх множин $T, U, V, W \subset X$ існує $g \in G$, для якого $g(T) \cap V \neq \emptyset$ та $g(U) \cap W \neq \emptyset$. Іншими словами, (X, G) є слабо змішуючою, якщо $(X \times X, G \times G)$ є транзитивною.

Система (X, G) називається *чутливою*, якщо є таке $\varepsilon > 0$, що для будь-якої відкритої непорожньої множини $U \subset X$ існує деяке $g \in G$, для якого $\text{diam}(g(U)) > \varepsilon$.

Система (X, G) називається *чутливою у сенсі Лі-Йорка*, якщо є таке $\varepsilon > 0$, що для будь-якої відкритої непорожньої множини $U \subset X$ та будь-якого $x \in U$ існує таке $y \in U$, для якого пара (x, y) є ε -парою Лі-Йорка.

3. Деякі загальні аспекти чутливості дії напівгруп. Якщо задано систему (X, G) , то для кожного $x \in X$ має місце рівно один із наступних двох варіантів:

1) для будь-якого $\varepsilon > 0$ існує такий відкритий окіл U точки x , що для будь-якого $g \in G$ матимемо $\text{diam}(g(U)) < \varepsilon$;

2) існує таке $\varepsilon > 0$, що для будь-якого відкритого околу U точки x знайдеться таке $g \in G$, що $\text{diam}(g(U)) > \varepsilon$.

У першому випадку точка x називається *рівномірно неперервною*, а у другому — *чутливою*. Як випливає з попередніх означень, система чутлива тільки тоді, коли кожна її точка є чутливою.

Будемо казати, що точка x *транзитивна*, якщо її орбіта $\{g(x) \mid x \in G\}$ є щільною в X . Наступне твердження ілюструє зв'язок між транзитивними точками і транзитивними системами.

Твердження 3.1. *Якщо X — компактний простір і (X, G) — транзитивна система, то множина її транзитивних точок щільна в X .*

Доведення. Якщо X — компактний простір, то в ньому є така зліченна сім'я відкритих множин $\{B_n\}$, що будь-яка відкрита непорожня множина $U \subset X$ містить у собі деяку множину B_i . Для кожної множини B_i розглянемо множину $A_i = \bigcup_{g \in G} g^{-1}(B_i)$. Для кожного i множина $X \setminus A_i$ ніде не щільна в X , інакше розглядувана система не була б транзитивною. За теоремою Бера про категорії будь-яка відкрита непорожня підмножина компакта є множиною другої категорії, тобто вона не може бути подана як зліченне об'єднання ніде не щільних множин. Отже, об'єднання всіх $X \setminus A_i$ не містить ніякої відкритої непорожньої підмножини простору X , тоді перетин усіх A_i є щільним у X , а кожна точка з цього перетину — транзитивною.

Твердження 3.1 доведено.

Для заданої системи (X, G) будемо позначати множину рівномірно неперервних точок через $\text{Eq}(G)$, а множину транзитивних точок — через $\text{Trans}(G)$.

У статті [1] доведено, що для транзитивної системи (X, f) може справджуватися лише один із двох наступних випадків: або $\text{Eq} = \emptyset$, або $\text{Eq}(f) = \text{Trans}(f)$. Ми узагальнимо це твердження таким чином. Будемо казати, що напівгрупа має *властивість скінченного зсуву*, якщо для будь-якого $g \in G$ множина $G \setminus \{hg \mid h \in G\}$ є скінченною. Окрім випадку класичної динамічної системи, де $G = \{f^n \mid n \in \mathbb{Z}, n \geq 0\}$, описану властивість мають напівгрупи наступних типів. По-перше, властивістю скінченного зсуву володіє будь-яка G , що є групою. По-друге, нам підходять напівгрупи вигляду $\mathbb{N} \times H$, де H — довільна скінченна група. Можна побудувати й інші варіанти. Наприклад, для довільного $p \in \mathbb{N}$ у якості G можна взяти напівгрупу $\{(n, 0) \mid n \in \mathbb{N}\} \cup \{(1, 1), \dots, (p, 1)\}$ з операцією $(m, x) \circ (n, y) = (m + n, 0)$. Правильним є наступне твердження.

Твердження 3.2. *Якщо система (X, G) транзитивна, X — компактний простір, G має властивість скінченного зсуву та $\text{Eq}(G) \neq \emptyset$, то $\text{Eq}(G) = \text{Trans}(G)$.*

Доведення. Спершу покажемо, що $\text{Eq}(G) \subseteq \text{Trans}(G)$. Нехай $x \notin \text{Trans}(G)$. Тоді існує така відкрита непорожня підмножина V простору X , що $g(x) \notin V$ для всіх $g \in G$. Нехай y — деяка точка множини V . Існує $\varepsilon > 0$, для якого весь ε -оکیل точки y належить V . Нехай W — $(\varepsilon/2)$ -оکیل y . Розглянемо довільний відкритий окіл U точки x . За твердженням 3.1 існує транзитивна точка $z \in U$. Отже, знайдеться $g \in G$, для якого $g(z) \in W$. Тоді $d(g(x), g(z)) > \varepsilon/2$, тому що $g(x) \notin V$. Таким чином, будь-який окіл точки x під дією деякого $g \in G$ розтягується не менше, ніж на $\varepsilon/2$. Тому x є чутливою, тобто $x \notin \text{Eq}(G)$.

Тепер доведемо, що кожна транзитивна точка є рівномірно неперервною. Розглянемо довільне $\varepsilon > 0$ та деяку $y \in \text{Eq}(G)$. Існує такий відкритий окіл U точки y , що $\text{diam}(h(U)) < \varepsilon$ для всіх $h \in G$. Нехай $x \in \text{Trans}(G)$. За вибором x існує $g \in G$, для якого $g(x) \in U$. З неперервності функції g випливає, що є відкритий окіл V точки x , для якого $g(V) \subset U$. Для кожного елемента вигляду hg ($h \in G$) маємо $\text{diam}(hg(V)) = \text{diam}(h(g(V))) \leq \text{diam}(h(U)) < \varepsilon$. За властивістю скінченного зсуву в G існує лише скінченна кількість елементів g_1, \dots, g_k , які не дорівнюють hg для жодного $h \in G$. Нехай V_i , $1 \leq i \leq k$, — відкриті околи точки x , для яких $\text{diam}(g_i(V_i)) < \varepsilon$. Тоді $W = V \cap V_1 \cap \dots \cap V_k$ теж є відкритим околом точки x . За побудовою множини W для будь-якого $h \in G$ виконується нерівність $\text{diam}(h(W)) < \varepsilon$. Отже, $x \in \text{Eq}(G)$.

Твердження 3.2 доведено.

Якщо напівгрупа G має метрику, яка узгоджена з дією G на X (тобто якщо відображення $f(g, x) = g(x)$, де $g \in G$ та $x \in X$, є неперервним за сукупністю аргументів), то умову скінченності зсуву можна послабити. А саме, її можна замінити умовою передкомпактності зсуву: будь-яка множина вигляду $G \setminus \{hg \mid h \in G\}$ має міститися в деякому компактi. Дійсно, нехай $G \setminus \{hg \mid h \in G\} \subset C$, де C — компакт у G . А оскільки X — компактний простір, $C \times X$ також компакт. За теоремою про рівномірну неперервність існує таке $\delta > 0$, що для будь-якого $g \in C$ та довільних $x, y \in X$, для яких $d(x, y) < \delta$, виконується нерівність $d(g(x), g(y)) < \varepsilon/2$. Це означає, що останнє доведення можна поширити на випадок умови передкомпактності зсуву, якщо в якості відповідної W взяти перетин множини V з δ -околом x .

Розглянемо приклад. Нехай функцію $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^n$ задано диференціальним рівнянням $f'(t) = H(f(t))$, де $H: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ — неперервно диференційовне відображення, яке має період 1 за кожною координатою. Нехай \mathbb{S} — півінтервал $[0; 1)$ з метрикою $d(x, y) = \min\{|x - y|, 1 - |x - y|\}$. Простір \mathbb{S} гомеоморфний колу, отже, є компактним. Позначимо через \mathbb{R}^+ напівгрупу, елементами якої є невід'ємні дійсні числа, а напівгруповою операцією — додавання. Задамо дію напівгрупи \mathbb{R}^+ в \mathbb{S}^n . Через $\{\vec{v}\}$ позначатимемо вектор, отриманий з \vec{v} покоординатним узяттям дробової частини. Для кожного $r \in \mathbb{R}^+$ та $s \in \mathbb{S}^n$ покладемо $r(s) = \{f(r)\}$, де f задано рівнянням $f'(t) = H(f(t))$ та початковою умовою $f(0) = \vec{x}$, а \vec{x} — будь-який вектор з властивістю $\{\vec{x}\} = s$. З неперервної диференційовності H випливає, що $f(r)$ визначається однозначно та залежить від сукупності параметрів (r, \vec{x}) неперервно. А оскільки $H(\vec{v})$ має період 1, при заданому r значення $f(r)$ залежить лише від $\{\vec{x}\}$. Тому у просторі \mathbb{S}^n дія \mathbb{R}^+ теж є заданою однозначно і неперервною за сукупністю параметрів (r, s) . Очевидно, що напівгрупа \mathbb{R}^+ має властивість передкомпактного зсуву. Тому до системи $(\mathbb{S}^n, \mathbb{R}^+)$ можна застосувати твердження 3.2 у його модифікованому варіанті.

4. Чутливість Лі-Йорка для слабо змішуючих систем. У цьому пункті наводиться основний результат щодо чутливості у сенсі Лі-Йорка для слабо змішуючих систем. Ми будемо використовувати наступну лему.

Лема 4.1. *Нехай (X, G) — слабо змішуюча система, де X — компактний простір та G — абелева напівгрупа (тобто для всіх $g, h \in G$: $gh = hg$). Тоді для кожного $x \in X$ існує $z \in X$ з наступною властивістю: для будь-яких двох відкритих непорожніх $U, V \subset X$ і будь-якого відкритого околу W точки z є елемент $g \in G$, для якого одночасно виконується $g(U) \cap V \neq \emptyset$ та $g(x) \in W$.*

Доведення. Використаємо наступне твердження: якщо \mathcal{C} — сім'я замкнених підмножин компактної множини і кожний скінченний набір множин з \mathcal{C} має спільну точку, то й усі множини у \mathcal{C} мають спільну точку. Це твердження рівносильне теоремі Бореля – Лебега про те, що з будь-якого покриття компакта відкритими множинами можна вибрати скінченне підпокриття.

Будемо позначати через $\text{Orb}_{U,V}(x)$ множину $\{g(x) \mid g \in G, g(U) \cap V \neq \emptyset\}$. Також нехай $\mathcal{O}(X)$ позначає сім'ю всіх відкритих непорожніх підмножин X . Ми покажемо, що всі множини сім'ї $\{\overline{\text{Orb}_{U,V}(x)} \mid U, V \in \mathcal{O}(X)\}$ мають спільну точку.

Основна ідея нашого доведення аналогічна ідеї Х. Фюрстенберга, який у роботі [5] показав, що у випадку змішуючої системи (X, f) для будь-якого $k \in \mathbb{N}$ система (X^k, f^k) є транзитивною.

Розглянемо декілька відкритих непорожніх множин U_1, U_2, \dots, U_k та V_1, V_2, \dots, V_k . За означенням слабо змішуючої системи існує $g \in G$, для якого $g(U_1) \cap U_2 \neq \emptyset$ і $g(V_1) \cap V_2 \neq \emptyset$. Нехай $U_{12} = U_1 \cap g^{-1}(U_2)$ та $V_{12} = V_1 \cap g^{-1}(V_2)$. (Відмітимо, що існування елемента g^{-1} у G не є необхідним: через $g^{-1}(S)$ ми позначаємо множину всіх точок x , для яких $g(x) \in S$.) За вибором g множини U_{12} і V_{12} не порожні. Також вони відкриті, бо функція g є неперервною.

Покажемо, що $\text{Orb}_{U_{12},V_{12}}(x)$ міститься у перетині множин $\text{Orb}_{U_1,V_1}(x)$ та $\text{Orb}_{U_2,V_2}(x)$. Дійсно, якщо $h(U_{12}) \cap V_{12} \neq \emptyset$, то $h(U_1) \cap V_1 \neq \emptyset$ та $hg^{-1}(U_2) \cap g^{-1}(V_2) \neq \emptyset$. До останнього співвідношення застосуємо дію елемента g : $ghg^{-1}(U_2) \cap V_2 \neq \emptyset$. Завдяки комутативності G цей вираз можна переписати як $h(U_2) \cap V_2 \neq \emptyset$. Тому $\text{Orb}_{U_1,V_1}(x) \cap \text{Orb}_{U_2,V_2}(x)$ покриває $\text{Orb}_{U_{12},V_{12}}(x)$. Застосовуючи ці міркування ще кілька разів, отримуємо, що $\bigcap_{i=1}^k \text{Orb}_{U_i,V_i}(x) \supset \text{Orb}_{U_{12\dots k},V_{12\dots k}}(x)$ для деяких непорожніх відкритих множин $U_{12\dots k}$ та $V_{12\dots k}$. Звідси випливає, що будь-який скінченний перетин множин вигляду $\overline{\text{Orb}_{U,V}(x)}$ є непорожнім. Отже, непорожнім буде і скінченний перетин множин вигляду $\overline{\text{Orb}_{U,V}(x)}$. А тому за теоремою Бореля-Лебега усі множини сім'ї $\{\overline{\text{Orb}_{U,V}(x)} \mid U, V \in \mathcal{O}(X)\}$ мають спільну точку.

Очевидно, будь-яка точка z , яка належить усім множинам згаданої сім'ї, задовольняє вимоги, вказані в умові леми.

Лемі 4.1 доведено.

З леми 4.1 отримуємо наступний наслідок.

Наслідок 4.1. *Нехай (X, G) — слабо змішуюча система з абелевою напівгрупою G . Тоді для кожного $x \in X$ множина $\text{Prox}(x)$ є щільною в X .*

Доведення. Нехай x — довільна точка, а U — довільна відкрита непорожня підмножина X . Нехай z — така точка, що для будь-яких відкритих непорожніх множин $U, V \subset X$ і будь-якого відкритого околу W точки z існує елемент $g \in G$, для якого $g(U) \cap V \neq \emptyset$ та $g(x) \in W$. За лемою 4.1 згадана точка z існує.

Для кожного $n \in \mathbb{N}$ розглянемо відкриту кулю $B_{z,1/n}$ з центром у z та радіусом $1/n$. Нехай U_0 — відкрита непорожня множина, замикання якої лежить в U . Ми побудуємо послідовність множин $\{U_n\}_{n=1}^{\infty}$ рекурентним чином. Для кожного $n \in \mathbb{N}$ нехай $g_n \in G$ — це такий елемент, для якого $g_n(x) \in B_{z,1/n}$ та $g_n(U_{n-1}) \cap B_{z,1/n} \neq \emptyset$. Тоді нехай $U_n = U_{n-1} \cap g_n^{-1}(B_{z,1/n})$.

Маємо $U_0 \supset U_1 \supset U_2 \supset \dots$, тому $\overline{U_0} \supset \overline{U_1} \supset \overline{U_2} \supset \dots$ є послідовністю вкладених компактів. Отже, всі $\overline{U_n}$ мають деяку спільну точку y . Зазначимо, що за вибором U_0 справджується $y \in U$. Для кожного $n \in \mathbb{N}$ маємо $g_n(x) \in B_{z,1/n}$ та $g_n(y) \in \overline{B_{z,1/n}}$, звідки випливає $d(g_n(x), g_n(y)) < 2/n$. Звідси отримуємо, що (x, y) — проксимальна пара. Оскільки множина U довільна, $\text{Prox}(x)$ є щільною в X .

Наслідок 4.1 доведено.

Позначимо через $\text{Asym}_\varepsilon(x)$ множину таких точок $y \in X$, що (x, y) є ε -асимптотичною парою. Тепер доведемо проміжний результат у припущенні зліченності G .

Теорема 4.1. *Нехай X — компактний простір, що містить більше однієї точки, G — зліченна та абелева напівгрупа, а (X, G) — слабо змішуюча система. Тоді існує таке $\varepsilon > 0$, що для всіх $x \in X$ множина $\text{Prox}(x) \setminus \text{Asym}_\varepsilon(x)$ є щільною в X .*

Доведення. Розглянемо довільну точку $x \in X$. Нехай (x, y) — ε -асимптотична пара. Тоді за означенням такої пари існує скінченна підмножина $F \subset G$ така, що нерівність $d(g(x), g(y)) \leq \varepsilon$ виконується для всіх $g \in G \setminus F$. Іншими словами, для будь-якого $g \in G \setminus F$ точка y належить $g^{-1}(\overline{B_{g(x), \varepsilon}})$, де $\overline{B_{g(x), \varepsilon}}$ — замкнена куля з центром $g(x)$ та радіусом ε . Отже, y належить множині $\bigcap_{g \in G \setminus F} g^{-1}(\overline{B_{g(x), \varepsilon}})$. Ця множина є замкненою як перетин замкнених множин $g^{-1}(\overline{B_{g(x), \varepsilon}})$. Нарешті, нехай $\mathcal{F}(G)$ позначає сім'ю всіх скінченних підмножин G . Тоді

$$\text{Asym}_\varepsilon(x) = \bigcup_{F \in \mathcal{F}(G)} \left(\bigcap_{g \in G \setminus F} g^{-1}(\overline{B_{g(x), \varepsilon}}) \right).$$

Візьмемо дві різні точки $a, b \in X$. Доведемо, що для $\varepsilon = d(a, b)/4$ множина $\text{Prox}(x) \setminus \text{Asym}_\varepsilon(x)$ є щільною в X для кожного $x \in X$.

Розглянемо відкриті кулі $B_{a, \varepsilon}$ та $B_{b, \varepsilon}$ радіуса ε з центрами a та b відповідно. За властивістю слабкої змішуваності для довільної відкритої непорожньої $U \subset X$ є деяке $g \in G$, для якого одночасно $g(U) \cap B_{a, \varepsilon} \neq \emptyset$ та $g(U) \cap B_{b, \varepsilon} \neq \emptyset$. З цього випливає, що для кожної відкритої непорожньої множини $U \subset X$ існує $g \in G$, для якого $\text{diam}(g(U)) > 2\varepsilon$.

Для довільного $F \in \mathcal{F}(G)$ через $A_{F, \varepsilon}(x)$ позначимо множину $\bigcap_{g \in G \setminus F} g^{-1}(\overline{B_{g(x), \varepsilon}})$. За побудовою $A_{F, \varepsilon}(x)$ вона є замкненою. Доведемо, що кожна така множина є ніде не щільною в X . Припустимо протилежне: нехай деяка $A_{F, \varepsilon}(x)$ щільна в якійсь відкритій непорожній множині $V \subset X$. Але разом з тим фактом, що $A_{F, \varepsilon}(x)$ є замкненою, це давало б $V \subset A_{F, \varepsilon}(x)$. Звідси для будь-якого $g \notin F$ і будь-яких $y, z \in V$ було б

$$d(g(y), g(z)) \leq d(g(x), g(y)) + d(g(x), g(z)) \leq 2\varepsilon.$$

Отже, для всіх $g \notin F$ ми мали б $\text{diam}(g(V)) \leq 2\varepsilon$. Оскільки F є скінченною, можна було б вибрати відкриту непорожню множину $U \subset V$ таким чином, що б нерівність $\text{diam}(g(V)) \leq 2\varepsilon$ виконувалася і для всіх $g \in F$. Але це суперечило б раніше доведеному твердженню, згідно з яким для будь-якої відкритої непорожньої множини $U \subset X$ існує таке $g \in G$, що $\text{diam}(g(U)) > 2\varepsilon$. Тому всі множини вигляду $A_{F, \varepsilon}(x)$ є ніде не щільними в X . І як ми показали вище, $\text{Asym}_\varepsilon(x) = \bigcup_{F \in \mathcal{F}(G)} A_{F, \varepsilon}(x)$.

Аналогічно можна показати, що

$$X \setminus \text{Prox}(x) = \bigcup_{n=1}^{\infty} \left(\bigcap_{g \in G} X \setminus g^{-1}(B_{g(x), 1/n}) \right).$$

Нехай $D_{1/n}(x)$ позначає множину $\bigcap_{g \in G} X \setminus g^{-1}(B_{g(x), 1/n})$. За побудовою будь-яка множина такого вигляду є замкненою. Також усі такі множини ніде не щільні, інакше одна з таких множин містила б деяку відкриту непорожню множину, з чого випливало б, що $\text{Prox}(x)$ не щільна в X . Але останнє суперечило б наслідку 4.1.

З огляду на викладене вище можна стверджувати, що

$$(X \setminus \text{Prox}(x)) \cup \text{Asym}_\varepsilon(x) = \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} D_{1/n}(x) \right) \cup \left(\bigcup_{F \in \mathcal{F}(G)} A_{F,\varepsilon}(x) \right).$$

Отже, вказана множина є зліченим об'єднанням ніде не щільних множин. Тому за теоремою Бера про категорії множина $(X \setminus \text{Prox}(x)) \cup \text{Asym}_\varepsilon(x)$ не може містити ніякої відкритої непорожньої множини. Отже, її доповнення $\text{Prox}(x) \setminus \text{Asym}_\varepsilon(x)$ є щільним в X для кожного $x \in X$.

Теорему 4.1 доведено.

Насамкінець ми можемо довести наступну теорему.

Теорема 4.2. *Нехай X – компактний простір, що містить більше однієї точки, G – абелева напівгрупа, а (X, G) – слабо змішуюча система. Тоді (X, G) є чутливою в сенсі Лі-Йорка.*

Доведення. Скористаємося відомим фактом, що простір неперервних функцій з компакта в компакт є сепарабельним відносно рівномірної метрики. Тобто можна вибрати таку зліченну підмножину $H_0 \subset G$, що для довільного $\delta > 0$ і будь-якого $g \in G$ існує $h \in H_0$, для якого $\max_{x \in X} d(g(x), h(x)) < \delta$. Візьмемо підмножину H_0 з описаними властивостями і розглянемо напівгрупу H , породжену всіма елементами з H_0 . Напівгрупа H , як і множина H_0 , є зліченною. Також очевидно, система (X, H) є слабо змішуючою.

З теореми 4.1 випливає, що (X, H) чутлива за Лі-Йорком. Отже, такою є і (X, G) .

Теорему 4.2 доведено.

5. Заключні зауваження. Ми показали чутливість у сенсі Лі-Йорка для не одноточкової слабо змішуючої системи (X, G) , припускаючи комутативність G . Насправді нам достатньо лише того факту, що система (X, G) є k -транзитивною для всіх $k \in \mathbb{N}$, тобто для довільного натурального k транзитивною є система (X^k, G^k) . Таку властивість мають слабо змішуючі системи з абелевою напівгрупою G . З іншого боку, в роботі [3] показано, що у випадку не абелевої напівгрупи з її слабкої змішуваності не обов'язково випливає k -транзитивність. Оскільки в інших місцях, потрібних для доведення теореми 4.2, ми не використовували комутативність G , цю теорему можна перенести і на випадок довільної напівгрупи, замінивши слабку змішуваність умовою, що для довільного натурального k задана система є k -транзитивною.

Також у [3] наведено результати, з яких випливає, що чутливість Лі-Йорка притаманна широкому класу систем (X, G) , де G є групою. Зокрема, розглядаються *тотально транзитивні* системи, тобто такі (X, G) , що для будь-якої підгрупи H , яка має скінченний індекс у G , система (X, H) є транзитивною. У згаданій роботі продемонстровано, що система (X, G) є k -транзитивною для всіх k , якщо вона тотально транзитивна (зокрема, якщо вона слабо змішуюча) та має скрізь щільну множину періодичних точок. Тут точка x називається *періодичною*, якщо її орбіта $\{g(x) | g \in G\}$ є скінченною. Таким чином, для тотально транзитивних систем зі скрізь щільною множиною періодичних точок можна довести аналог леми 4.1, не припускаючи абелевості групи G . Тоді має місце наступна теорема.

Теорема 5.1. *Нехай X містить більше однієї точки, G – група, а (X, G) – тотально транзитивна система зі скрізь щільною множиною періодичних точок. Тоді система (X, G) є чутливою в сенсі Лі-Йорка.*

Автор висловлює подяку своєму науковому керівнику – доктору фізико-математичних наук, професору С. Ф. Коляді за постанову задачі та поради по написанню даної статті.

1. *Akin E., Kolyada S.* Li–Yorke sensitivity // *Nonlinearity*. – 2003. – **16**. – P. 1421–1433.
2. *Banks J., Brooks J., Cairns G., Davis G., Stacey P.* On Devaney’s definition of chaos // *Amer. Math. Mon.* – 1992. – **99**, № 4. – P. 332–334.
3. *Cairns G., Kolganova A., Nielsen A.* Topological transitivity and mixing notions for group actions // *Rocky Mountain J. Math.* – 2007. – **37**, № 2. – P. 371–397.
4. *Devaney R. L.* An introduction to chaotic dynamical systems. – Second ed. – Reading: Addison-Wesley, 1989.
5. *Furstenberg H.* Disjointness in ergodic theory, minimal sets, and a problem in Diophantine approximation // *Math. Syst. Theory*. – 1967. – **1**. – P. 1–49.
6. *Kontorovich E., Megrelishvili M.* A note on sensitivity of semigroup actions // *Semigroup Forum*. – 2008. – **76**, № 1. – P. 133–141.
7. *Polo F.* Sensitive dependence on initial conditions and chaotic group actions // *Proc. Amer. Math. Soc.* – 2010. – **138**, № 8. – P. 2815–2826.

Одержано 31.10.12